

768.
30 октобра 40

Госп.

АБРАМУ М. АБИНУНУ, трг.

Београд.

У вези Ваше молбе од 25 о.м. да ово Удружење овери уверење, које сте издали г-ђи Иванки Н. Јелкић, сво Удружење у целости Вам цитира одговор Трговинске коморе под бр. 23379 од 29 о.м., који гласи:

У одговору на Ваш акт бр. 737 од 26 октобра о.г. саопштавамо Вам следеће:

1) Једно од два уверења, која је издао г. Абрам М. Абинун, а према ономе што сте нам јавили, неистинито је. Јер, или је г-ђа Иванка Н. Јелкић била тајни ортак, како гласи прво уверење од 10 о.м. или је била трговачки помоћник, у одређеном времену, како гласи друго уверење, издато накнадно.

Издавање, пак, неистинитих уверења кривично је дело и зато одговарају и издаваоци тога уверења и онај ко такво уверење употреби.

2) Удружењу су познати прописи, ко се може сматрати тргов. помоћником. Т.ј. трговачки помоћник мора имати пословну књижицу, мора, дакле, бити регистрован код надлежног удружења; сем тога мора бити пријављен Уреду за осигурање радника и пореским властима као такав. Без испуњења тих услова нико се не може сматрати трговачким помоћником. Пошто је молба према другом уверењу била поднета од 15/IV 1939 г. до 15/IV 1940 године - то за њу безусловно важе сви ови прописи - те према томе, чак и да је била стварно трговачки помоћник, као што није, - она би својомпрему могла доказивати само уредном пословном књижицом у смислу Упутства Министарства трговине и индустрије II Бр. 11399/у од 23 марта 1939 год., које смо ми објавили у бр. 5 "Службених саопштења" од 20 априла 1939 године на страни 41.

3) Удружења могу и смеју у смислу §-а 249 Закона о радњама оверавати само истинита факта, јер за оверу Управа Удружења сноси кривичну и материјалну одговорност. Пошто је овде јасно, да се ради о изношењу неистинитих изјављеница, Удружење не само да неће, него и не сме - у овоме конкретном случају, издати уверење, јер би самом том увером и Удружење примило на себе одговорност за издавање једног неистинитог уверења.

4) Што се тиче Ваших чланова, који су потврдили истинитост овог неистинитог уверења, њих ћете упозорити на распис Министарства који смо Вам горе цитирали. Нарочито на одредбу, да се у случају сумње, да је уверење неистинито, случај има пријавити на дању законску надлежност државном тужиоцу.

Удружење, дакле, неће ни у ком случају дати тражену оверу, а о овоме ће случају водити тачну и строгу евиденцију, па ако би се пред Удружењем појавила употребе овог уверења, Удружење ће поступити како смо горе навели. Ради тога Удружење треба да сакупа копије оба уверења, које је издао г. Абинун.

Распис, који смо горе цитирали и донет је, да би се спречила злоупотреба са издавањем уверења о спреми што је у распису и јасно речено.

./.

14

5) Напошетку, Удружење уопште није дужно, нити је то
богово право, да на уверенима тврди, да су потписници чланови
Удружења, јер такве потврде немају никакве везе са §-ом 249 Закона
о радњама, по коме једино Удружење има да поступа. Уколико је
Удружење уопште издавало такве потврде, треба са том праксом да
престане, јер је то противно §-у 249 Закона о радњама. »

Достављајући Вам предње знања ради, Удружење Вам
враћа у прилогу:

- 1) Уверење за г-ђу Иванку Ж. Јелкић, издато под 25/X т. г. и
- 2) Две таксене марке а 20. - динара.

Уверење од 22 с. м., које сте такође били поднели
Удружењу на оверу, Удружење је поништило, пошто се на њему
налази непотписан текст за оверу.

С поштовањем,

Секретар,

Претседник,

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА